

«Svært kritisk» til å be om helt ny landbrukspolitikk

Risikoen er at man svekker virkemidlene man har, ytterligere, advarer Bondelagsleder Lars Petter Bartnes.

NY LANDBRUKSPOLITIKK

Tekst: Linda Sundt

Foto: Camilla Melltemstrand

I forrige utgave presenterte Bondebladet ulike stemmer som mener landbrukspolitikken bør endres.

Nå svarer Bondelagsleder Lars Petter Bartnes på hva han mener om forslagene.

- Har fungert over tid

Norsk Bonde- og Småbrukarlag har dratt i gang «Aksjon ny landbrukspolitikk», der de blant annet vil bidra til en full gjennomgang av dagens jordbruksavtalsystem og komme med forslag til en ny landbrukspolitikk.

Bartnes sier at det er flott at flere aktører har tydelige råd for hvordan landbrukspolitikken bør utvikles, og at aksjonen gjør at interessen rundt mat- og landbrukspolitikk blir større.

– Det heier vi på, sier han.

Han frykter likevel at strategien kan være farlig for landbruket.

– Den norske landbruksmodellen er bygd opp på en effektiv måte, der man bruker juridiske, politiske og økonomiske virkemidler. Det har vist seg å være en robust landbruksmodell. Den har fungert over tid, og den har faktisk sikret et landbruk i Norge som med utenlandske øyne framstår som en suksess, der eierskapet er bevert hos den selveiende, norske bonden, man har sterkt politisk styring, og det er sold kvalitet i matproduksjonen. Det å tømme verktøykassa og be om full gjennomgang, og bygge opp en helt ny landbrukspolitikk, er jeg svært

«Det å tømme verktøykassa og be om full gjennomgang, og bygge opp en helt ny landbrukspolitikk, er jeg svært kritisk til»

Lars Petter Bartnes, leder i Norges Bondelag

koen er at du vil svekke virkemidlene ytterligere, sier Bartnes.

Han mener det fortsatt er viktig å gjøre tilpassinger og modernisere virkemiddelapparatet i takt med behovene, men at det største problemet med dagens modell, er finansieringen av den.

Enige om grunnplatarene

Professor Reidar Almås har nylig gitt ut boka «Omsfart - forslag til ein ny landbrukspolitikk».

Bartnes viser til at de enige om at grunnplatarene i landbrukspolitikken må bestå: Tollvernet, markedsreguleringa, lovverket og jordbruksoppkjøret, i tillegg til utjevning.

– Vi har samme intensjon, for eksempel ønsker vi mer beitebruk på både kulturfjord og utmark. Men vi ser litt ulikt på hvilke virkemidler som skal settes inn, sier Bartnes.

Almås har ikke tro på at pengene som trengs for å fullfinansiere dagens modell, vil komme i hans levetid. Derfor har han i stedet omfordelt budsjettmidlene i boka si. Han flytter to miliar-

der kroner vekk fra dagens areal- og kulturlandskapstilskudd, og over på tolv andre tilskudd.

Vil jobbe for høyere inntekt

Det mener Bartnes er å resignere. Han viser til at investeringene som ble gjort etter opptrapningsvedtaket, har blitt slitt nedigjen.

– Det er avgjørende å bygge opp produksjonsapparatet igjen, og uten forsterka finansiering vil levn til å produsere mat i Norge bli redusert, sier Bartnes.

– I den perioden den norske modellen har fungert, er det gjort endringer og tilpasninger, både i hvordan modellen virker, og hvordan den er finansiert. Det er en av grunnene til at modellen har fungert. Storstilt omfordeling innenfor ramma på 14,4 milliarder kroner er ikke en god løsning for å bedre matproduksjonsevnen, sier han.

– Areal- og kulturlandskapstilskuddet er inntektsgivende tilskudd, og har som funksjon å opprettholde kulturlandskapet. Å omfordele fra det tilskuddet til andre formål, vil ramme muligheten til å utvikle kornproduksjonen. Det er ingen god løsning. Almås peker på viktige behov, som å satse på gjørder i utmark og så videre. Men utfordringen med forslaga, er at de ikke har sterk innflytelsesgivende virkning, sier Bartnes.

På tvers av Bondelagets teknikk

Almås foreslår også det han kaller en «ny regional arbeidsdeling». Han vil øke kjøttproduksjonen i de sentrale kornområdene ved å flytte dyr dit i en oppfeitingsperiode.

– Det er et forslag som går på tvers av Bondelagets teknikk om å bruke kornareal til kornproduksjon. Behovet for grasproduksjon i distrikteverne vil gå ned, og ideen om å opprettholde landbruk over hele landet, blir svekket, svarer Bartnes.

Almås presiserer i Bondebladet at det ikke er kornåker han vil ha beitedyr på. Han viser til at det ble produsert melk på kulturbeiter på Østlandet på 1950 og 1960-tallet. Med enkle midler kan man overflatedyrke slike arealer igjen, mener professoren.

– Det er et par viktige forhold Almås bør ta med seg. Det ene er at ikke uvesentlige deler av de gamle beitemarkene fra 50-tallet er planert ut og omdannet til de kornarealene vi kjenner i dag. Det andre er at det vil være en kostbar løsning å bruke gamle bettearealer fra 50-tallet. Det er små, inneklemtre områder som ikke er i drift i dag fordi de ikke er rasjonelle. De vil heller ikke være rasjonelle i strategien til Almås, sier Bartnes.

Takker for tilbuddet
På et landbruksmøte i mars luftet Høyres landbrukspolitiske talskvinne Ingunn Foss noehun har ligget og reflektert over om nettene: Hva om staten lar Bondelaget og Småbrukarlaget selv fordele budsjettpengene til landbruket, siden det er de som vet hvor skoen trykker?

Hun presserte at tankene kom fra henne. De er ikke fritt opp i Høyre.

– Jeg takker for tilbuddet. Hun viser landbruksnæringa stor tillit, sier Bondelagsleder Bartnes.

– Men vi må huske på at landbrukspolitikken er et viktig politikkområde, ikke bare for bonden, men for samfunnet. Jeg vil anbefale at politikken, sier han.

– Ja, vet vi vet hvor skoen trykker, og vi vet hvordan vi vil prioritere, men det er i diskusjon med politikere at politikken har blitt meislet ut, og fortsatt bør meisles ut. Det er avgjørende å sikre at velgerne og Stortinget har et engasjement for matproduksjon og kulturlandskap som minst er på dagens nivå. Det er blant annet det som gir norsk landbrukspolitikk den styrken den har, sier Bartnes.

Vil ikke opp mot skole

Mari Gjengedal, leder for miljø- og utviklingsorganisasjonen Spire, sa på samme møte at hun tror den demokratisk debatten lider under dagens forhandlingssystem. Ingen tjener på at virkemidlene i landbruket framforhandles bak lukkede dører, sa hun.

Hun mener Stortinget må tydeligere på baren. De må legge tydeligere føringer, ikke bare for målene, men også for virkemidlene i norsk landbrukspolitikk, sa Spire-lederen.

– Jordbruksforhandlingene er et åpent institutt, og organisasjonene rundt landbruket har all mulighet til å komme med innspill i forkant av forhandlingene. Jeg mener det gir god påvirkningskraft, sier Bartnes.

Han er skeptisk til anbefalingen hennes.
– Hvis man skulle ta dette rådet her helt ut, kan en se for seg at jordbruksavtalen havner som en liten parentes i den store diskusjonen om statsbudsjettet hver høst, der skolepolitikk, eldrepolitikk og andre store samfunnsspørsmål får stor plass. Det er en dårlig løsning. Men jeg applauderer tiltaket for å få mer engasjement rundt landbrukspolitikken, sier Bartnes.

Krevende rolle

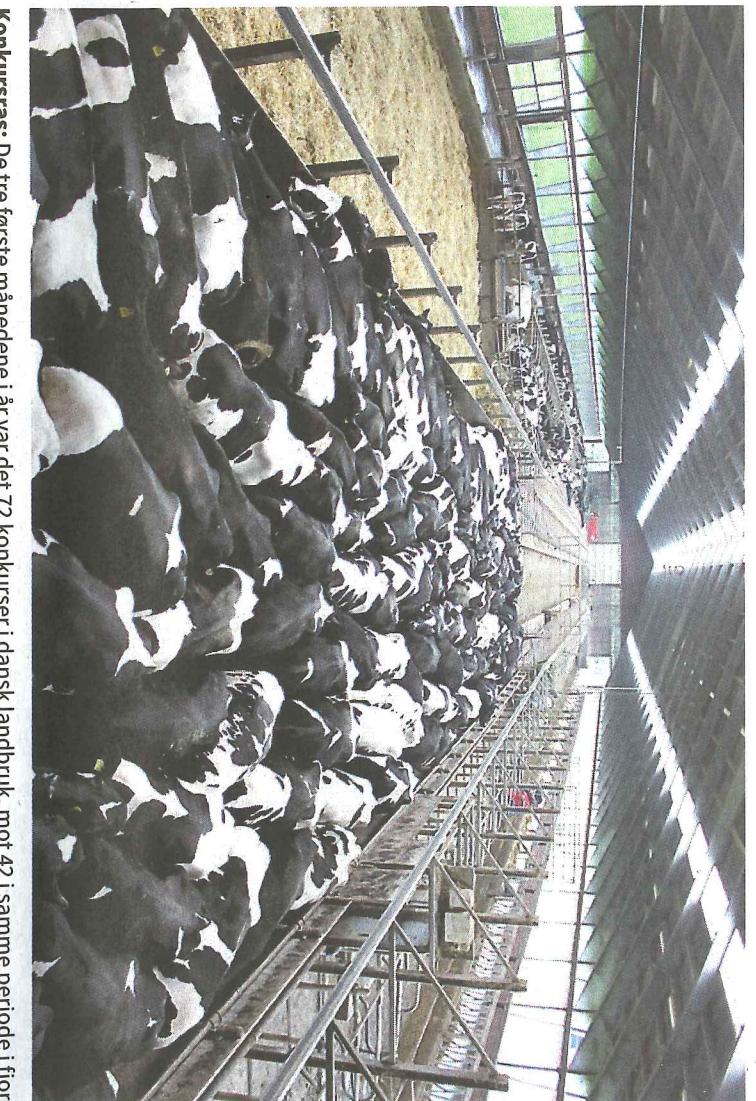
Mens flere nå snakker om en ny landbrukspolitikk, vil Bondelaget ha justeringer og bedre finansiering av dagens modell.

– Hvordan er det å være forsvarer av det bestående?

– Det er spennende å ivaretake næringas interesser, verne om det eksisterende, og samtidig utvikle og tilpasse best mulig for framtida og nye utfordringer, sier Bartnes.

– Det er i tiden at det er populært å være dynamisk og endringsorientert. Å forsvere det bestående, kan utad få en til å se «kjedelig» ut. Hvor dan er det å ha den rollen?

– Det er en krevende rolle å ha. Det viktige er å ha god argumentasjon, sier Lars Petter Bartnes, leder i Norges Bondelag. ■

Konkursras: De tre første månedene i år var det 72 konkurs i dansk landbruk, mot 42 i samme periode i fjor.

Konkursras i dansk landbruk

191 konkurer på ett år - og stigning er ventet.

LANDBRUKSKRISE

Tekst: Linda Sunde
Foto: Camilla Mellestrand

De siste 12 månedene har det vært 191 konkurer i landbruket i Danmark. Sist gang det var målt like mange konkurser, var i august 1904, skriver danske Landbrugsavisen.

– Og så de kommende månedene kan vi forvente en stigning i antallet konkurer i landbruket på grunn av de katastrofalt lave prisene på melk og svinekjøtt. Særlig melkeprodusentenes priser er helt i bunn etter de siste prisfallene, sier erhvervskonomisk sjef Klaus Kaiser i Seges, et kompetansecenter for dansk landbruk.

I mars i år var det hele 31 konkurer i dansk landbruk, mens det i januar og februar var henholdsvis 18 og 23. Til sammenligning var snittet på 13 konkurer i månedeni i 2015.

Stigningen i antall konkurer avspeiler også at flere bønder gir opp selv, sier Kaiser til Landbrugsavisen.

Mange års kamp på grunn av lave verdensmarkedspriser har gjort økonomien så anstrengt og håpet om en normalisering av prisene så tynnslitt, at mange har vanskelig for å se en utvei, og gir opp, forteller han.

De tre første månedene i år var det 72 konkur-

ser i landbruket, mot 42 i samme periode i fjor. – Krisen i landbruket er real og dypt, sier Klaus Kaiser. ■

Forhandlet med EU

EU og Norge møttes til såkalt «artikkel 19-forhandling» i forrige uke.

Forhandlingene har som mål at Norge og EU skal lage en ny avtale for handel med ubarbeidele landbruksprodukter, som ost, kjøtt og grønnsaker.

I forrige uke skulle Norge gi tilbakemelding. En kilde i EU-kommisjonen sier til Nationen etter møtet at diskusjonene med Norge var konstruktive, og at det vil være en ny runde med forhandlinger i en måned.

Utenriksdepartementet ønsker ikke å kommentere av de kommende månedene.

Da forrige artikkel 19-avtale med inngått, i 2012, steg blant annet EUs tollfrie ostekvoter til Norge fra 4500 tonn til 7200 tonn. Det ble også etablert tollfrie importkvoter på storfe på 900 tonn, kylling på 800 tonn og gris på 600 tonn. ■

TIL DEG SOM EROBRER VERDEN I GUMMISTØVLER

Norges største nettbutikk for landbruket

SAU - SVIN - HEST
MELKEPRODUKSJON - GEIT - KORN
SKOGBRUK - HAGE

www.p-lindberg.no

Årets katalog er kommet!

Bestill den gratis på
www.p-lindberg.no

P.Lindberg